Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je 31,42 + 1,58 (HST) = 33 kan. dolarů
Cena 2,85 + 0,15 (HST) = 3,00 dolary.

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou noviny předplaceny, je v pravém horním rohu štítku!
ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)

J Time Committed Á délai convenu

Telefon: 416/530-4222
Praha: 222-261-811
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

No. 4. (573.) Vol. 27.

ČESKOSLOVENSKÉ NOVINY - CZECHOSLOVAK NEWSPAPER

satellite 1-416

Thursday, April 6, 2017

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

satellite1-416.com – zpravy.org – zpravy.ca – spravy.ca

Jednotka intenzivní lásky

Otázka života a smrti a něčeho mezi tím. To jsem vyrozuměl, když jsem si přečetl pár upoutávek na hru Antonína Procházky, kterou uvedlo poprvé *Divadlo Josefa Kajetána Tyla* v Plzni před dvěma roky 21. února 2015. Nepamatuji se, že bych někdy něco podobného viděl v divadle (snad jen trochu vzdáleně to připomínalo představení *České neb*e v roce 2015), ale ve filmu se objevuje tento námět několikrát. Okamžitě jsem si vzpomněl na belgický film z roku 1968 *Jeden večer, jeden vlak (Un soir, un train).* Častokrát uváděný jako belgicko-francouzská koprodukce, protože v něm hrají Yves Montand a Anouk Aimée. Příběh se odehrává v Bruselu, odkud jede profesor linguistiky Mathias se svou partnerkou vlakem do města, kde má přednášet. Mezitím vlak zastaví a tři muži vyjdou do zabláceného pole. Vyprávějí si, že tyhle pláně vedou až do Ruska (snad symbol smrti). V tom se vlak rozjede a tři muži zůstanou uprostřed pole. Jdou pěšky do nejbližšího města, ale tam komunikace s lidmi není možná. Lidi je míjejí. Když vejdou do kina, vidí, jak někdo padá z letadla bez padáku. Po příchodu do tanečního sálu, jeden z těch tří si začne tančit s dívkou a říká: „Začínám si s ní rozumět!“ Když se profesor objeví v reálu opět na trati, zjistí, že došlo k železničnímu neštěstí, při kterém zahynula jeho partnerka. Cesta do města byla jakýmsi nahlédnutím za oponu smrti.

Nedávno jsem viděl již po několikáté film německého režiséra Wima Wenders *Přestřelka v Palermu.* Nejedná se o souboj s mafií, jak by mohl název napovídat, ale o jakési volné navázání na filmy Ingmara Bergmana *Sedmá pečeť* a Michelangela Antonioniho *Zvětšenina.* Jde o přestřelku mezi fotografem (Campino – zpěvák německé skupiny *Die Toten Hosen)* a smrtí, která ho několikrát zasáhne šípem.

Koncem března během zkoušky v hale kostela sv. Pavla, jsem se zeptal Dáši Beláčikové, proč si Nové divadlo zvolilo *Jednotku intenzivní lásky: „*Je to hra napsaná našim kamarádem Antonínem Procházkou, měli jsme ji dávat za nedlouho po premiéře v Plzni, ale bohužel on nemohl přijet. Zajímavé je, že Tonda to nejenom napsal, režíruje to, ale také v tom hraje. Tehdy jsme mu slíbili, že počkáme, až bude mít čas a tuhle hru zde uvede. Já sama jsem ji viděla na videu. Příběh je o slavném režisérovi, který jede do Vídně režírovat *Prodanou nevěstu.* Cestou vezme stopařku, dojde k havarii a oba skončí na jednotce intenzivní péče. Nyní se odehrává řada příběhů okolo jejich nemocničních postelí. Nejenže oni dva mají spolu řadu rozhovorů, ale mají možnost vidět to, co normálně vidět nemohou. Režisér neví nic o stopařce a postupně se dovídá příběhy z jejího života, v okamžiku mezi životem a smrtí se dovídá pravdu i o své ženě. Stopařka, zřejmě nevalné pověsti, se zase setkává se svým bývalým přítelem. Hra je velice technicky náročná. Museli jsme sehnat tři nemocniční postele. Na rozdíl od plzeňského divadla je naše scéna malá. Nemůžeme zvedat a snižovat

Ze zkoušky Nového divadla Jan Šmíd ve funkci lékaře

scénu. Tuhle překážku jsme se rozhodli vyřešit osvětlením. Ve skutečnosti se jedná o dva paralelní příběhy. V hlavní roli je Antonín Procházka. Lékaře na jednotce intenzivní péče hraje Jan Šmíd, sestru Zuzka Novotná, stopařku Radka Tamchynová, její matku Dagmar Kálovská a dívčina bývalého milence Martin Bonhard. Dále hrají Lenka Nováková, Viktor Matejkovič, Lenka Kimlová, Vlado Straka a Yveta Marko. Proti původnímu scénáři jsou malé změny. Viktor Matejkovič se cítí lépe ve slovenštině a tak jsme jeho část přeložili.

Antonín Procházka byl zde již třikrát a Nové divadlo uvedlo již několik jeho her: *Hledám děvče na boogie woogie* (1998), *Holka nebo kluk* (1999), *Vraždy a něžnosti* (2002) a *Ve státním zájmu* (2010). Takže je vlastně naším kmenovým autorem. Před časem nám poslal Antonín Procházka několik her a ti, co rozhodují o tom, co se bude hrát, si je přečetli. Tato hra zaujala řadu lidí i mne. Naštěstí jsme dostali od autora zvuky k představení, ale vybavit scénu je stejně obtížné jako zřídit resuscitační oddělení v poušti. Je to zajímavá povídka, kde se lidi objeví mezi životem a smrtí. Něco jako poslední soud a zároveň je zde i humor. Není to prázdný humor, ale ten, co nutí diváka k zamyšlení.“

Jednotka intenzivní lásky: Radka Tamchynová a Martin Bohnhard

Z osobní zkušenosti, kdy jsem po dobu jednoho roku pracoval na resuscitačním oddělení v Praze na Františku, kde umíral jeden pacient ze tří vím, že i v tomto prostředí se odehrávají humorné příběhy. A tak na závěr připojím dva: Na tehdy nově otevřeném prvním úseku dálnice z Prahy do Brna došlo k nehodě. Střetlo se nákladní auto s osobním. Řidič osobního auta vyvázl prakticky bez zranění, ale řidič náklaďáku byl tři týdny v bezvědomí. Když se konečně probral a mohl promluvit, zeptala se ho ošetřující sestra a kolem stojící rozradostněný personál stojící kolem, jestli si něco přeje. Pacient se nadechl, snad poprvé po třech týdnech ze svých plic a řekl: „Pivo!“ Tak ho dostal. A druhý: Přivezli nám krásnou holku v těžkém bezvědomí. Otrava prášky. Když se probrala z bezvědomí, tak strašlivě brečela a brečela. Personál se nemohl dovědět proč. Nic nepomáhalo. Když jí doktorka řekla, aby ji uklidnila, že tu byli její rodiče, tak jenom slzy. Stále deprese. Až druhý den jsem se jí zeptal, jestli ví, kde je a ona odpověděla, že ví. Tak jsem se zeptal: „Kde?“ Odpověděla: „Na záchytce!“ Pak se to vysvětlilo. Vypila litr rumu (to si ještě pamatovala) a pak si vzala prášky (to si už nepamatovala). A protože tam nikdo nebyl okolo a v tomhle stavu byla asi dva dny, tak rum vyprchal (proto ani stopa po alkoholu v nemocnici), ale prášky, které spolykala ji málem zabily. Na štěstí vše dobře dopadlo. Přežila to.

Viděl jsem kousek z připravovaného představení Nového divadla *Jednotka intenzivní lásky* a musím říci, že prostředí vypadalo věrohodně, ale nebudu prozrazovat, jestli režisér a stopařka přežijí. To mně Dáša Beláčiková zakázala. Pokud se to chcete dovědět, přijďte do Maja Pentice Theatre, na 3650 Dixie Rd. v Mississauze. Jako obvykle se představení hraje čtyřikrát: V pátek 28. 4. 2017 od 20 hodin, v sobotu 29. 4. 2017 od 16 a 20 hodin a v neděli 30. 4. 2017 od 16 hodin.

Aleš Březina

***

satellite 1-416
Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001
Paid in Toronto

CZECHOSLOVAK NEWSPAPER
published by ABE
P.O. Box 176, Toronto „E",
Toronto, Ont. M6H 4E2
Telefon: 416/530-4222
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com
www.zpravy.org
www.zpravy.ca
www.spravy.ca
Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ
Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11
Tel.: 222-261-811
ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)
Advertising rates: 22.00 per inch/col.
$ 1.65 CDN per line/col.
Předplatné:
v Kanadě $ 31,42 + $ 1,58 (GST) = $ 33,00,
pro ostatní svět CND/US $ 50 .
v ČR 800 Kč, na Slovensku 30 eur.
PDF elektronicky $ 20 - (dobrovolné)
V ČR 200 Kč , na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9. Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. Duchovní správce: Tomáš Kaňa. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Římsko-katolický kostol sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Nedeľa: 11:00, útorok, streda. a piatok: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Nedeal'a 9:00, sobota: 17:00. Pondelok a štvrtok 9:00. Farár: Grzegorz Nowicki. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel'a: 10:45.

Luteránsky kostol sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth. Nejbližší bohoslužby: 14.4. (Velký pátek), 7.5., 4.6. a 2.7. Vždy ve 13 hodin.

Moravští bratří (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky-neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, On. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Rowan Simmons, e-mail newdawnmoravian@bellnet.ca; www.newdawnmoravianchurch.org

Kat. bohoslužby mimo Toronto

Burlington: St. John Baptist 2016 Blairholme Ave., Burlington, ON. - Bohoslužby každou druhou neděli v měsíci v 15:00 hodin. Duch. správce: Jiří Macenauer. Tel.: 289/337-2911
Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: Bude oznámeno.
Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče: (Lyndale a Hirchey): 170 Hinchey Avenue. Bude oznámeno.

Kat. bohoslužby mimo Ontario

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: Bude oznámeno.
Britská Kolumbie - Kelowna,Vernon: 21. dubna 2017. Info: I. Hýsek 250-545-4256, **Vancouver:** 22.dubna Info: M. Kosmanová 604-988-4371.
Alberta - Edmonton: 23. dubna 2017. Info: J. Nigrin 780-436-0783. **Calgary:** 24. dubna 2017 v 19:30. Info: D. Drápal 403-258-2195.

Česká televize
Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin
opakování ve středu v 7:00 hodin
na stanici OMNI 1
(V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)
E-mail: novavize.ca@gmail.com
Adresa: 7-Auburn Ave. # 1, Toronto ON, M6H 2L6

Informační a imigrační středisko ČSSK

Poštovní adresa je:
P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, On. M8X 2Y8
Tel.: 416/925-2241
E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca
Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca
Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK
Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.
450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1
Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu
Středa: 16:00-21:00.
Tel.: 416-439-0792

Klub seniorů při Osadě svatého Václava
496 Gladstone Ave., Toronto
se schází (kromě měsíců července a srpna)
každou první a třetí středu v měsíci ve 13 hodin,
před tím jsou od 12 hodin bohoslužby.

Satellite 1-416

jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin. Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění. Zásadně však neuveřejňujeme články s rasistickým zaměřením, nepřátelské jiným národnostem nebo náboženstvím a podporující násilí.
Našim úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor.
Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskusí sleduje.
Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support of the Government of Canada through Canada Periodical Fund of the Department of the Canadian Heritage.
Canada

Velikonoční bohoslužby v Torontu

Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave., Toronto

Květná neděle - 9. dubna 2017 - velikonoční svatá zpověď.
Zelený čtvrtek - 13. dubna 2017, mše v 19.00 hod. - umývání nohou.
Velký pátek - 14. dubna 2017, křížová cesta v 15.00 hod. - obřady Velkého pátku.
Bílá sobota - 15. dubna 2017, obřady vzkříšení ve 20.00 hod. - žehnání velikonočních pokrmů.
Neděle Zmrtvýchvstání Páně - 16. dubna 2017 v 10.30 hod. - žehnání velikonočních pokrmů.
Velikonoční pondělí - 17. dubna 2017 v 10.30 hod.

***

Kostol sv. Pavla

Milovaní krajania, bratia a sestry, zavítajte k nám, do spoločenstva bratsko – sesterského, žijúceho v našom Pánovi Ježišovi, v kostole sv. Pavla, Evanjelickej a. v. Slovenskej cirkvi v Toronte na ulici 1424 Davenport Rd., (križovatka s Dufferin St.,) telefón: 416/658-9793. Nech Hospodin žehná vo vzkriesenom pánovi, vaším krokom na ceste do spasenia.
Veľký Piatok: Sviatostné (Večera Pánova) a Sviatočné Bohoslužby v piatok, 14.apríla 2017 o 10.45 am - (Sväté Pašie)
Nedeľa Vzkriesenia: Sviatostné (Večera Pánova) a Sviatočné Bohoslužby v nedeľu,16.apríla 2017 o 10.45 am - (Spevník)
Pokoj Vám! Váš farár Rev. Ladislav P. Kozák,

***

Kostol sv. Cyrila a Metoda
5255 Thornwood Drive, Mississauga

9. aprila: Kvetná nedeľa: 9.00: Mass in English, 11.00 slovenská sv. omša
13. aprila: Zelený štvrtok: 19.00 sv. omša
14. aprila: Veľký piatok 14.30 Krížova cesta, obrady
15. aprila: Biela sobota – Veľkonočná vigília 13.00 – 18.30 poklona pri Božom hrobe; 19.00 sv. omša a po nej požehnanie jedál
16. aprila: Veľkonočná nedeľa 9.00 Mass in English 11.00 slovenská sv. Omša

***

Luteránsky kostol sv. Lukáša
3200 Bayview Ave.
(Bayview a Finch), Toronto.

14. aprila Veľký piatok 13.00: Veľkopiatočné bohoslužby.

***

Naše internetové stránky
satellite1-416.com
zpravy.ca
zpravy.org
spravy.ca

***

Toto číslo v PDF
www.4.satellite1-416.com
www.4.zpravy.ca
www.4.spravy.ca

***

Kalendář
Co se připravuje
v krajanské komunitě v Kanadě
kalendar.satellite1-416.com
kalendar.zpravy.ca
kalendar.spravy.ca

***

Nové divadlo
O jednotlivých představeních
Nového divadla v Torontu
divadlo.zpravy.ca

***

NHL
Zpravodajství z NHL
nhl.zpravy.ca

Kalendář
www.kalendar.zpravy.ca
www.vstupenky.ca

8. 4. (so) 10:00
Tradiční velikonoční bazar
Restaurace Praha - Masaryktown
450 Scarborough Golf Club Rd.
***
27. 4. -1.5.
Czech That Film
Festival českého filmu
Kino Revue
400 Roncesvalles Ave, Toronto
***
28. 4. (pá) 20:00
29. 4. (so) 16:00 a 20:00
30. 4. (ne) 16:00
Antonín Procházka: Jednotka intenzivní lásky
Nové divadlo
Maja Prentice Theatre
3650 Dixie Rd., Mississauga
416/463-3182
***
30. 4. (ne) 17:00
Slávka Vernerová – Pěchočová
Nokturna v městě
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave., Toronto
***
14. 5. (ne) 10:30
Den matek
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave.,
***
28. 5. (ne) 17:00
Emil Viklický a Jiří Labus
Nokturna na Masaryktownu
Restaurace Praha
450 Scarborough Golf Club Rd.
***
3. 6. (so) 19:00
Pavol Hammel
Show, dinner & dance
Kostol sv. Cyrila a Metoda
5255 Thornwood Dr., Mississauga
905/812-5503
***
4. 6. (ne) 11:00
Česká národní pouť ke kanadským mučedníkům
Midland, Ontario
***
25. 6. (ne) 10:30
Dětská mše svatá
Následuje společný oběd
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave.

Financial

Kursovní lístek

100 Kč	5,36 CDN
1 CND $	18,67 Kč
1 EURO	1,45 CDN $
1 CND $	0,69 EURO
1 US $	1,34 CDN $
1 CND $	0,75 US $

Universal Currency Converter - 28. 3. 2017

1 CDN $	18,59 Kč
1 EURO	26,99 Kč
1 US $	24,85 Kč

ČSOB - 28. 3. 2017

Toto číslo jsme dali do tiskárny
4. 4. 2017 v 21:00
Příští číslo vyjde:
6. 4. 2017
Uzávěrka: 2. 4. 2017

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví
Czech Embassy
251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví
Slovak Embassy
50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český generální konzulát
Czech General Consulate
2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz
Úřední hodiny:
pondělí, úterý, čtvrtek a pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, AB
Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
Suite 303 - 6707 Elbow Dr. SW.
Calgary, AB T2V 0E5
Tel.: (403) 269-4924, Fax: (403) 259-4533
E-mail: calgary@honorary.mzv.cz

Montreal, Quebec
Honorary Consul:
JUDr. Hynek Žikovský
2020 University, Suite 1920.
Montreal, QC
Tel.: (514) 316-4383
E-mail:montreal@honorary.mzv.cz

Honorary consulates of the Slovak Republic

Calgary, AB:
424 Varsity Estates Place NW
Calgary, AB T3B 3B9
Tel.: (587) 333-6831,
Fax: (206) 424-0205.
E-mail: richard@wolfli.com
Mr. Richard Wolfli, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC
22, Place de la Madelaine
Dollard des Ormeaux, QC H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972,
Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca;
slovex@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:
649 Brooker Ridge
Newmarket, ON L3X 1V7
tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166
slovakconsulateto@gmail.com
Michael Martincek, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

S ministrem zahraničí Lubomírem Zaorálkem o Petru Jaškovi, Donaldu Trumpovi a Tomáši Garrigue Masarykovi

V pátek 24. března 2017 uvítali v restauraci Praha na Masaryktownu předseda MMI František Ječmen, generální konzul Ivan Počuch a český velvyslanec v Kanadě Pavel Hrnčíř českého ministra zahraničních věcí Lubomíra Zaorálka. Beseda trvala téměř jednu hodinu. Kromě setkání s kanadskými představiteli, upořádal český ministr zahraničních věcí tři obchodní semináře. Na Masaryktownu v úvodu řekl, že je s touto návštěvou spokojen. Přiznal, že vzájemné vztahy mezi ČR a Kanadou nebyly nejlepší a že se tato návštěva připravovala delší dobu, ještě když kanadským velvyslancem v České republice byl Otto Jelínek. V českém parlamentu se brzy bude ratifikovat dohoda EU s Kanadou, která dává České republice mnoho příležitostí. Kanada je v současné době předvídatelnější než Spojené státy a i na kanadské straně je zájem o větší spolupráci. Stále je však ekonomický rozdíl mezi ČR, Rakouskem a Německem. K tomu, aby se snížil je zapotřebí mimo jiné dostat se na kvalitní severoamerický trh. Otázkou je, jestli tento rozdíl není způsobován také intervencí ČSOB, která drží kurs české měny dole (pozn. red.). ČR je stále atraktivní pro západ a to nejen pro turisty ze zahraničí, ale i pro mladé lidi, kteří odcházejí do zahraničí a opět se vracejí domů, kde mohou využít pak své zkušeností. Podle ministra Zaorálka odešlo z ČR do zahraničí mezi rokem 1948 a 1989 200000 lidí, zatímco po roce 1989 třikrát tolik. V současnosti se vrací domů více než třetina. Důležitá není jen ekonomika, ale i kultura, která otevírá dveře. Jsou dvě velké české komunity ve světě a to v okolí Chicaga a Toronta.

V souvislosti s historií a prvním československým prezidentem Tomášem Garriguem Masarykem ministr Zaorálek připomněl, že zastával postoj, kdy nacionalismus bez humanismu je nebezpečný, hrubý a surový, naopak humanismus bez povědomí národa je prázdný a akademický. Masaryk je zajímavý tím, že tohle dokázal spojit. Existence národa je opodstatněná pouze tím, že se podílí na něčem větším. Tato myšlenka je důležitá i dnes, kdy v Evropě bují nacionalismus.

V diskusi jsem se zeptal na případ Petra Jaška, který byl odsouzen v Súdánu k dvaceti rokům vězení, na otázku lidských práv a na jednání, která propuštění Petra Jaška předcházela…

Ministr L. Zaorálek: Již v roce 2014 jsem jednal s ministrem zahraničí Ali Ahmedem Kartim, to se sice netýkalo českého občana, ale lékařky Meriam Ishagové, která byla odsouzena k smrti. Byl to dramatický rozhovor, který však dobře dopadl a Karti mě ujistil, že Meriam nebude odsouzena. Nutno říci, že při těchto jednáních, která nebyla jednoduchá, nakonec, co bylo dohodnuto, platilo. V případě Petra Jaška se jednalo o českého občana, který strávil v Súdánu 14 měsíců ve vězení. Krátce po jeho zatčení jsme začali velice jednat. Velice mně potěšilo, že jedenáct dnů po tom, co byl ve vězení, se objevili lidé z velvyslanectví v Káhiře, kteří se o něho začali zajímat. Jeho spoluvězni se ptali, co je to za zemi, že přispěchali její zástupci tak rychle na pomoc. On, že odpověděl s hrdostí: „To je Česká republika.“ To bylo pro mne hezké slyšet. Brzy jsem se spojil se současným ministrem zahraničí Ibrahimem Gandourem. Sešli jsme se v New Yorku a od té doby jsme opakovaně jednali. Od prvního okamžiku mne súdánská strana ujišťovala, že hledá cestu, jak tento případ vyřešit. Bylo vidět, že to myslí vážně. Dali si jako podmínku, restartování vztahů ČR se Súdánem, které jsme vzhledem k případu zmrazily. Přišli s návrhem, že pokud pan Jašek bude odsouzen, že bude okamžitě od prezidenta omilostněn, což se stalo. Pouze ten den, kdy jsme byli v Chartúmu, byl dramatický. Třikrát nám řekli, že již pana Jaška poslali na letiště, ale on tam nebyl. My jsme tam měli lidi a po každé jsme si ověřili, že tam není. Nechápali jsme tuto hru. Dlouho jsme nevěděli, jestli to myslí vážně a zdali to splní anebo ne. Když jsme dostali zprávu, že pan Jašek je skutečně na letišti, tak nám spadl kámen ze srdce.

Setkání s panem Jaškem bylo neobyčejně příjemné. Obzvláště pro mne osobně. Nejsem zvyklý, že nám někdo poděkuje. Častokrát se lidem, kteří byli v nepříjemnostech, nemůže říci pravda nebo jsou v takovém stavu, že na nich nelze cokoliv chtít. Na mne však udělal neobyčejný dojem. Člověk, který strávil čtrnáct měsíců ve vězení, které bylo drsné, vypadal neuvěřitelně šťastný, že nás vidí. On tomu ze začátku nevěřil, protože již pět měsíců před tím mu řekli, že jede domů. Chvíli ho vozili v autě a pak ho zavezli ještě do horšího vězení než byl před tím. Pro něho to z mnoha důvodů bylo nevěrohodné. Sice ho nechali spát poslední noc na svobodě, ale v nějaké místnosti, kde bylo plno krys a s ním byli tři lidi z tajných služeb, kteří ho hlídali. Uvěřil tomu, až když viděl znak českého letadla na letišti a v ten okamžik měl nepředstavitelný pocit štěstí. V okamžiku, když jsem ho potkal, tak to byl pohled na šťastného člověka. Byl strašně rád, že nás tam vidí. Když mi pak v letadle líčil, co všechno tam zažil, tak jsem na něho hleděl s úžasem. Chvilku mi trvalo než jsem si uvědomil, že je to skutečně pravda. Měl jsem k němu pocit respektu, protože byl v neuvěřitelné kondici. Ta jeho disciplína, jak tohle zvládl, byla obdivuhodná. Hodně mu pomohlo, že je z českobratrské rodiny. Jeho otec byl duchovním. Řekl mi, že jeho víra a to, co dělá, že je pro něj posláním. Sdělil mi, že fyzické utrpení nebylo tak strašné jako psychické. Proti fyzickému se dokáže člověk obrnit, ale psychické, že bylo mnohem horší. Podle mne se jedná o neuvěřitelně silnou osobnost a i pro mne osobně to byl obrovský zážitek.

Další otázky se týkaly zahraniční politiky Spojených států, která je dnes nepředvídatelná. Pozitivní je vývoj ekonomie ve světě. Otázkou jsou francouzské volby a volby v Německu. Evropa zvládla migrační krizi. Rusko je naproti tomu předvídatelné. Putin se snaží destabilizovat Ukrajinu. Konflikt ve východní Ukrajině podminovává pozici ukrajinské vlády. Je nebezpečí, že v příštích volbách bude na Ukrajině ještě nacionalističtější vláda než je tato. Je to patová situace. Volby v Rusku jsou v roce 2018 a Putin potřebuje udržet podporu obyvatelstva. Nebezpečí je, že dojde ještě k nějakému konfliktu, z kterého by profitoval. Tento vývoj není dobrý, ale zatím se s tím nedá nic dělat a vztahy jsou na mrtvém bodě. Rusko dnes ani neskrývá, že ovlivňuje volby v Evropě. Jedinou obranou proti tomu je budovat odolnou společnost.

Otázkou Německa se velice často zabývá i Višegradské seskupení, kde jsou spolu s námi Slováci, Poláci a Maďaři. Polský ministr zahraničí tvrdí: „Vím, že Angela Merkelová je demokratka, ale my nevíme, kdo bude v Německu u moci za deset, patnáct let. Proto se musíme zabezpečovat na obě strany. My nevíme, jestli nás zítra Německo nebude ohrožovat víc než Rusko. Vytvořme něco ve střední Evropě.“ Mělo by to být větší než Višegrad a mělo by to fungovat zřejmě pod vedením Polska. Je to jakási varianta alternativního uskupení uprostřed Evropy, vedená Polskem, která by bylo připravená na všechny pohromy, které by se mohly valit z Východu nebo ze Západu. Pro ČR tohle není dobrá varianta. Nám se nelíbí, že jsme tím automaticky postaveni proti Německu a v tomto uskupení by pozice Česka nebyla moc významná. Jednak máme strategické partnerství s Německem a zároveň jsme vytvořili seskupení se Slovenskem a Rakouskem, kde komunikujeme praktické věci. Nám se podařilo vytvořit velice dobré německo-české vztahy, které jsou i vzorem pro ostatní země. Je lepší než se bát někoho, tak s ním spolupracovat. Dnes je Německo vzorová demokratické země. Není to ideální, ale je to rovnocenné partnerství. Snažíme se mít dobré sousedské vztahy.

V osobním rozhovoru jsem se českého ministra zahraničních věcí zeptal na srovnání dvou postav, které zmínil v úvodu – Tomáše Garrigue Masaryka a Donalda Trumpa. Jeden kladl důraz na *pravdu,* u druhého je pravda něco jako obtížný hmyz…

LZ: Pro mne je to dost těžké srovnání. Masarykův příběh se odehrával před sto lety, kdežto dnes jsme v jiných podmínkách. Nemohu být komentátorem. Pro nás je důležité budovat vztahy se všemi partnery a já musím hájit zájmy ČR ve světě. V tomto ohledu jsou pro mne Spojené státy nesmírně významný partner. Zrovna tak jako pro TGM před sto lety. Vznik Československa je spojen s vývojem ve Spojených státech a s českými a slovenskými komunitami v USA. Pro mne je to potvrzení, že i dnes je důležitý vztah se Spojenými státy. Jako český politik musím respektovat vůli amerického lidu, který ve volbách rozhodl a pro mne je partnerem americký ministr zahraničních věcí Rex Tillerson. Já se s ním musím setkat, poznat ho a hovořit s ním o zájmech ČR a vytvořit podmínky pro spolupráci. My si nemůžeme dovolit nemít Spojené státy jako spojence. USA je garantem naší bezpečnosti, v poslední době byl dobrý vývoj v ekonomice, což již bylo za předchozí vlády. Spojené státy v růstu ekonomiky dokonce předstihly Rusko a na americkém trhu našla uplatnění celá řada našich firem. Osobně bych chtěl, aby tento trend pokračoval. Rovněž bych si přál, aby pokračovala tato spolupráce v oblasti bezpečnosti. Mohu být znepokojen z rozštěpení americké společnosti, z toho, že vytváření nové americké administrativy probíhá velice pomalu. Není jednoduché ji přečíst a není jednoduché přečíst budoucí americkou zahraniční politiku. Pro mne je důležité nechat si řadu otázek otevřených. Znovu říkám, že nejsem komentátor a musím se držet toho, co je moje práce. Pokud bych byl profesorem na nějaké univerzitě, pak bych mohl odpovědět na vaši otázku. Dnes v této pozici se však o to nemohu pokoušet, protože to není moje role.

Ministr L. Zaorálek (vlevo) při rozhovoru pro Satellite **Foto: L. Soudek**

ABE: Necítíte někdy problém mezi osobním svědomím a tím, co děláte jako politik?

LZ: Moje svědomí by naráželo tehdy, kdybych nedělal to, co mám, kdybych měl dělat nějakou práci a nedělal ji. Kdybych svoji nečinností nepomáhal ČR. To, co mám dělat, dělám, jak nejlépe jsem schopen a také, kdybych měl pocit, že na tuto svou práci nestačím a přesto se jí držel. To pak vede k nepoctivostem. Zahraniční politice jsem se začal věnovat od chvíle, kdy jsem vstoupil do sněmovny v roce 1996, kdy jsem se stal místopředsedou zahraničního výboru a díky tomu nemám pocit, že jsem v této oblasti někým, kdo na tuto práci nestačí. Dnešní situace je složitá, ale dobu si nelze vybírat. Proto to beru jako výzvu, abych ukázal, co umím.

ABE: Pokud by došlo pod novou administrativou k porušování lidských práv ve Spojených státech, byl byste schopen tuto politiku kritizovat?

LZ: Asi vás moc nepotěším. Já jako diplomat nemohu pracovat s hypotézami *pokud by se něco stalo.* V této pozici musím dávat určitou důvěru svému partnerovi, že bude jednat správně. Z hlediska diplomacie je pro mne nevhodné předpokládat, že někdo neudělá něco správně. I v otázce lidských práv, doufám, že řada otázek, které jsou dnes nejasné, dojde k řešení a budeme moci hovořit se svými kolegy a získat je pro naše pozice a přesvědčit je. Pokud jako ministr zahraničí musím jednat o našich občanech, kteří jsou v zahraničí v potížích, tak jsem často za hranou toho, co vy byste akceptoval. Musíte s nimi jednat, ať se vám to líbí nebo ne a také brát v úvahu třeba i zájmy ekonomické, a hlavně se musíte snažit o to, abyste mohl do těch dveří k jednání vstoupit. Pokud si tyto dveře zavřete, ztrácíte cenu jako diplomat. Tuhle možnost nemůžete ztratit jen kvůli tomu, že řeknete, co si myslíte. V této pozici nemůžete mluvit svobodně. Musím si uvědomit, že jsme tu od toho, abychom dokázali v složité situaci hledat řešení.

ABE: Zmínil jste východní Ukrajinu. Proč tedy nevytvořit z ní samostatný stát, jako tomu bylo v Kosovu. Proč nemáme stejné měřítko na Donbas jako na Prištinu?

LZ: Pro mne je to docela zajímavá myšlenka, která napadla i mne. Problém je jediný, když toto řešení zmíníte ukrajinským politikům, tak pro ně je to nepřijatelné…

ABE: Pro srbské politiky bylo Kosovo také nepřijatelné a přesto se to udělalo…

LZ: Ale my nejsme ti, kteří to mají v rukách. My o tom pouze fantazírujeme, ukrajinská veřejnost to takto nebere. V době uznání Kosova jsem řekl ve sněmovně zhruba toto: TGM v roce 1918 si kladl otázku, jestli nový stát bude mít na to, aby dlouhodobě existoval. Bude Československo schopné existovat administrativně, ekonomicky, jestli ti Češi, Slováci, Moravané na to opravdu mají, aby si spravovali vlastní stát. Masaryk si kladl otázku, jestli jsme schopni samostatné existence, když náš život byl motivován tím, že jsme byli doposud pouze v opozici. Jestli jsme schopní se identifikovat s něčím, co nám je vlastní. Když se jednalo o Kosovu, ptal jsem se totéž: Má tento útvar na to, aby to zvládl? Mají na to ekonomicky? Mají na to, aby tento stát spravovali administrativně? Splňují všechny tyto nároky? Okamžitě člověka napadne, že tento útvar nemůže být plnohodnotným státem. Kosovo nefunguje ekonomicky, má problémy s korupcí a nemyslím si, že samostatnost Kosovu nějak pomohla k řešení problémů. To jsem tehdy řekl a z toho důvodu jsem nemohl pro samostatnost Kosova hlasovat a vyzval jsem Karla Schwartzenberga, aby se uznání Kosova odložilo. Schwarzenberg to na výboru slíbil. Premiér Topolánek totéž slíbil ve sněmovně, že se ke Kosovu vrátíme. Tohle slovo však nedodrželi a na mimořádném jednání v Teplicích odsouhlasili uznání Kosova. A nyní se tento dvojí metr vrací přes Donbas.

Jak se bude zahraniční politika vyvíjet dál a jestli se neklade příliš velký důraz na ekonomiku. To je otázkou. V posledních dvaadvaceti letech se každou neděli na stanici Praha od osmi hodin a zhruba pěti minut ráno ozývají Toulky českou minulostí na motivy knihy Petra Hory-Hořejše. V poslední době se věnují Tomáši Garrigueovi Masarykovi. Ze staré nahrávky se ozývá jeho hlas, který říká: „Nerozčilujme se otázkami hospodářskými a politickými, problém dneška není jen hospodářský a politický nýbrž především mravní.“

Aleš Březina

***

Nokturna s Radimem Zenklem

Vlevo: Radim Zenkl, Jiří Grosman a Miro Letko; vpravo Radim Zenkl na fujaru

Poslední březnovou neděli se konal na Masaryktownu koncert Radima Zenkla. Byla to neobvyklá přehlídka toho, na jaké nástroje dokáže talentovaný hudebník hrát. Pamatuji se, že jednou jsme dali Jiřímu Stivínovi ručně vyřezávanou píšťalu. Ten si zkusil dva tři tóny a po chvíli na ní zahrál El Condor Pasa. Neuvěřitelné. Totéž mi připomínal Radim Zenkl na Masaryktownu. Měl jsem pocit, že ať mu dáme jakýkoliv nástroj, tak na něj zahraje. Dokazoval to v první polovině odpoledne, kdy hrál třeba na mandolínu z filmu Doktor Živago Píseň pro Laru nebo cikánské melodie. V druhé části odpoledne pak dokázal improvizovat s hudebníky jako Miro Letko, Jiří Grosman, či Josef Musil. V závěru koncertu pak doprovodil Kim Dolittlovou z Nového Skotska. Fantastické odpoledne, které připravil doktor Miloš Krajný.

A nutno dodat, že předposlední letošní Nokturna budou u svatého Václava, kdy budeme mít možnost slyšet klavírní recitál Slávky Vernerové-Pěchočové. Koncert bude 30. dubna v 17 hodin a uslyšíme hudbu Josefa Suka, Leoše Janáčka a Roberta Schumanna.

abe

Dr. Petr Munk
Chiropraktik

1552 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
www.drpetermunk.com

Ordinační hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 416/533-0005

ČESKO-SEVEROAMERICKÁ OBCHODNÍ A KULTURNÍ KOMORA INC.

CZECH – NORTH AMERICAN CHAMBER OF COMMERCE AND CULTURE

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net

Film s kamerou Luďka Bognera běží nyní v Toronto - Cineplex Odeon Varsity, Montreal - Forum Cineplex, Vancouver - Fifth Avenue Cinemas Please tell everyone!

FARNOST SV. VÁCLAVA V TORONTU

Vás srdečně zve na

DEN MATEK

Mothers´ Day

V NEDĚLI
14. KVĚTNA 2017

kostel sv. Václava
496 Gladstone Avenue

PROGRAM
10.30 hod.
"Dětská" mše svatá
11.45 hod.
Oběd a vystoupení dětí

VSTUPNÉ
jednotné $12 (v ceně je porce oblíbeného guláše s knedlíky, který nejen pro mámy vaří dva tátové, zákusek a káva)

VSTUPENKY - *nutná rezervace*
u otce Tomáše po nedělní bohoslužbě, telefonicky 416-532-5272 nebo e-mail: *t.kana@seznam.cz*

Český festival
Czech that Film v Torontu

Satellite 1-416 je mediálním partnerem festivalu

Od čtvrtka 27. dubna do pondělí 1. května 2017 bude v torontském kině Revue (400 Roncesvalles Ave., stanice metra Dundas West) festival českých filmů. Během pěti dnů, tak můžeme vidět šest zajímavých filmů.

Lída Baarová (The Devil‘s Mistress)

27. dubna 19:00, režie Filip Renč

V kontrastu s německou herečkou Marlene Dietrichovou, která byla o dvanáct let starší a která jako herečka odmítla nacismus, Lída Baarová jako česká herečka s tímto režimem neměla problém. Jejím vzorem byl katolický spisovatel a rodinný přítel Jindřich Šimon Baar, po kterém si vzala jméno. Původně se

Tatiana Pauhofová ve filmu Lída Baarová

jmenovala Ludmila Babková. K jejím prvním filmům patřily *Obrácení Ferdyše Pištory, Zapadlí vlastenci* a *Lelíček ve službách Sherlocka Holmese.* Ve 30. letech natáčela v Německu a podle bulvárního tisku byla milenkou Josepha Goebbelse. Dokonce prý v té době měla nabídky z Hollywoodu, které odmítla. Německý ministr propagandy se kvůli ní chtěl vzdát funkce a odejít do Japonska. Nakonec na nátlak Geobbelsovy manželky Magdy a Adolfa Hitlera, vztah skončil. Lída Baarová v roce 1941 odešla do Itálie, odkud se před koncem války vrátila do Prahy. Po válce byla šestnáct měsíců ve vyšetřovací vazbě pro údajnou kolaboraci a v roce 1947 se provdala za Jana Kopeckého, potomka známé loutkařské rodiny a synovce komunistického ministra Václava Kopeckého. Po roce 1948 odešla do Rakouska, kde se po druhé provdala za Kurta Ludwalla. Zemřela 27. října 2000 v Salcburku. V roce 1983 vyšla v *68 Publishers* kniha Josefa Škvoreckého *Útěky.* Vloni natočila o Lídě Baarové dokument Helena Třeštíková. Film Filipa Renče pochází rovněž z roku 2016. Renč sleduje německý vzestup Baarové, její vztah s tehdejším idolem žen Gustavem Fröhlichem, ale i její návrat do Prahy koncem války, kde jí čekalo to pravé peklo.

***

Kobry a užovky (The Snake Brothers)

28. dubna 19:00, režie Jan Prušinovský

Film má název v množném čísle, ale ve skutečnosti je v něm pouze jedna Užovka a jedna Kobra, což jsou přezdívky dvou bratrů (hrají Matěj a Kryštof Hádkovi). Kobra je feťák, vykrádající chaty, který i své

Bratří Hádkové - Kobry a užovky

vlastní babičce ukradne televizi, zatímco Užovka je *slušnější* z bratrů, pokud je nepoctivý, je to v *rámci podnikání*. Nepamatuji se, že by se však Kobra někdy dopustil násilí. Spíš je násilí pácháno vždy na něm, což se o druhém z bratrů říci nedá. V březnu 2016 získal film cenu Český lev za nejlepší film. Vyhrál však také v kategoriích nejlepší režie (Jan Prušinovský), nejlepší kamera (Petr Koblovský), nejlepší mužský herecký výkon (Matěj Hádek) a nejlepší mužský a ženský výkon ve vedlejších rolích (Kryštof Hádek a Lucie Žáčková). Dále získal dvě nestatutární ceny pro nejlepší plakát a Cenu filmových fanoušků. Nominace neproměnil v kategoriích nejlepší scénář, střih, zvuk, scénografie, kostýmy a masky (wiki).

***

Učitelka (The Teacher)

29. dubna 18:45, za přítomnosti režiséra Jana Hřebejka

Film byl uveden do kin 21. července 2016, čili jedná se o novější film, který byl poprvé uveden na loňském festivalu v Karlových Varech, kde herečka Zuzana Mauréry získala cenu za nejlepší herecký výkon. Podle režiséra Petra Jarchovského se jedná o nadčasový film, který se odehrává v roce 1983 v základní škole na předměstí Bratislavy. Film byl původně určen pro slovenskou

Zuzana Mauréry

televizi a tvůrci filmu tvrdí, že zvolili osmdesátá léta právě proto, že se v tomto období cítí jistější. Učitelka, vdova po důstojníkovi, využívá své pozice a přes děti manipuluje s jejich rodiči. Jan Hřebejk získal za tři filmy *Horem pádem, Musíme si pomáhat* a *Šakalí léta* Českého lva.

***

Polednice (Noonday Witch)

30. dubna,16:00; režie Jiří Sádek

Jedná se o debut absolventa písecké akademie Jiřího Sádka na motivy básně Karla Jaromíra Erbena. Přestože jde o český horor, film měl poměrně dobrý ohlas v tisku. Zřejmě poprvé od roku 1970, kdy Jaromil Jireš natočil *Valerii a týden divů,* byl tako ohodncen tento žánr. V titulní roli hraje Daniela Kolářová, matku Aňa Geislerová a její dceru Karolina Lipowská.

***

Teorie tygra (The Tiger Theory)

30. dubna, 19:00; Radek Bajgar

Jiří Bartoška zde hraje veterináře Jana, který je pod pantoflem, což si uvědomí v okamžiku, když zemře jeho tchán. Zjišťuje, že jeho tchýně (Iva Janžurová) prakticky vždy rozhodovala o všem. Nyní je na tom stejně a o všem rozhoduje jeho žena Olga. Jan vidí, že ho čeká stejný osud a snaží se s tím něco udělat. Inspiraci hledá u svého klienta *papouška,* s podezřením na Alzheimera. Janova cesta za svobodou ovlivní i životy jeho dětí a jejich partnerů. Dcera Olga (Táňa Vilhelmová) totiž převzala matčinu metodu, zatímco snacha Alena (Pavla Beretová) zatím dokázala tlaku rodové tradice odolat a volí vlastní cestu, liberálnější, modernější, lidštější. Důsledky jsou pro jejich protějšky (Jiří Havelka a Jakub Kohák), v obou případech odpovídající. (CinemArt CZ)

***

Já, Olga Hepnarová (I, Olga Hepnarová)

1. května 19:00 režie Tomáš Weinreb a Petr Kazda

V dubnu 1974 se konal před Městským soudem ve Spálené ulici v Praze proces s dvaadvacetiletou Olgou Hepnarovou. Rozzuřený dav si přál popravu mladé dívky, která 10. července 1973 na zastávce tramvaje na Strossmayerově náměstí autem zabila osm lidí (tři zemřeli na místě, tři téhož dne v nemocnici a další dva ná následky zranění později). Městský soud šílenou řidičku odsoudil k trestu smrti a přestože její matka žádala Lubomíra Štrougala (zastupujícího nefunkčního prezidenta Svobodu) o milost, ten po určitém váhání rozsudek 3. března 1975 potvrdil a Olga Hepnarová se o devět dnů později stala poslední popravenou ženou v Československu. Možná, že právě nyní, kdy těchto příběhů bylo v poslední době několik, je tento film aktuální. Z filmu, který chtěli autoři udělat, co nejvíce dokumentární, je patrné, že Hepnarová nebyla zcela normální a její pomsta společnosti postrádá jakoukoliv logiku. Naskýtá se pouze otázka po motivaci těchto lidí. Hepnarová měla, podobně jako *dnešní* teroristi, sklon k násilí. Cvičila se ve střelbě, podpálila usedlost, chtěla vyhodit místnost plnou lidí, chtěla zahájit střelbu na lidi na Václavském náměstí. Nakonec se

Polská herečka Michaela Oszańská

rozhodla pro automobil. Před svým činem poslala dopisy o tom, co zamýšlí, do *Mladého světa* a do *Svobodného slova.* Film nezachycuje události, které se děly okolo procesu, ale soustřeďuje se pouze na Hepnarovou, kterou hraje polská herečka Michaela Olszańska.

Aleš Březina; foto: kinobox.cz, akurnik.cz, Finále-Plzeň, filmserver.cz

***

Generální konzulát České republiky v Torontu

vyhlašuje výběrové řízení na pozici

ŘIDIČ

Základní požadavky:
- kanadské řidičské oprávnění skupiny G
- profesní způsobilost
- adekvátní praxe v oboru
- časová flexibilita (večery, víkendy)
- znalost anglického jazyka slovem i písmem
- znalost češtiny/slovenštiny výhodou
- technická zručnost
- profesionalita, spolehlivost, samostatnost

Životopis ve strukturované podobě zašlete nejpozději do 18.4.2017 e-mailem na toronto@embassy.mzv.cz či faxem na 416-972-6991.
Nástup dle dohody.

Generální konzulát České republiky v Torontu

vyhlašuje výběrové řízení na pozici

ADMINISTRATIVNÍ ASISTENT

Základní požadavky:
- dokončené středoškolské vzdělání
- znalost českého i anglického jazyka slovem i písmem
- znalost práce s PC, aplikace MS Office
- smysl pro týmovou práci, spolehlivost, samostatnost
- praxe v oboru výhodou

Náplň práce:
- podpora konzulárního úseku
- aktivity spojené s podporou obchodu a investic

Životopis ve strukturované podobě zašlete nejpozději do 15.4.2017 e-mailem na toronto@embassy.mzv.cz či faxem na 416-972-6991.
Nástup dle dohody.

Fenomenální český chemik - Otto Wichterle

Často chodím kolem ústavu makromolekulární chemie a pravidelně se v prostranství před ním zadívám na umělecky zdařilý monument představující jakýsi rozvětvený strom, na jehož větvích jsou uvedena čísla patentů hlavních odborných děl Otto Wichterle. A strom je to jaksepatří rozvětvený!

Otto Wichterle se narodil 27.10.1913 v kapitalistické podnikatelské rodině, kdy jeho otec byl spolumajitelem akciové společnosti Wikov na výrobu hospodářských strojů a v menší míře i osobních automobilů s aktivitami jak doma, tak v zahraničí. Logická představa otce byla, dát synovi patřičné vzdělání pro další pokračování rodinného podnikání. Po bolševické revoluci v Rusku se však podnikání Wikov začalo hroutit, až postupně vedlo k bankrotu. Důvodem byly finančně nepokryté obrovské zakázky strojů dodaných na ruský trh a totální rozpad tamějšího selského stavu. Později se situace opakovala i na selském trhu v Bulharsku.

Ottovy první školní výsledky žádnou slávou nezářily, učení ho nebavilo, nezajímalo

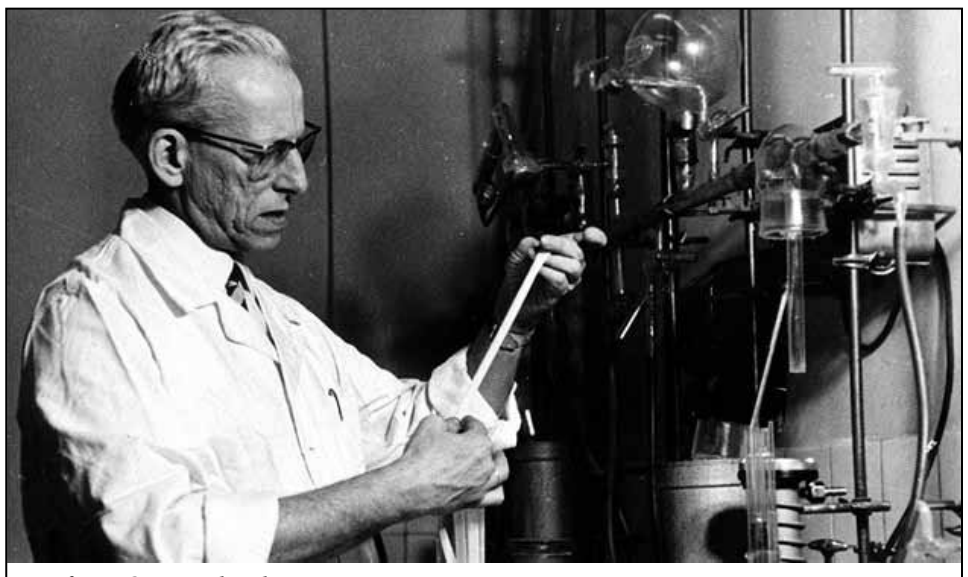

Profesor Otto Wichterle

Foto internet

ho ani nic dalšího jako třeba hra na klavír anebo výuka francouzštiny. Jistá změna se dostavila ve sportu, konkrétně v tenise. Pohyb na kurtu se mu zamlouval a v tenise dokonce slušně vynikal. Po základním školním vzdělání začal navštěvovat akademické gymnázium, kde už jeho zájem o učení nabyl zcela jiných rozměrů. Jednoznačně našel obrovský celoživotní zájem pro matematiku. Obdobné to bylo i s cizími jazyky.

Po absolutoriu si podal přihlášku na strojírenskou fakultu ČVUT - a poté, co ho přítel v této volbě znejistil, také na fakultu chemickou. V roce 1931 započala jeho studijní chemická dráha. Na vysoké škole se začal také prvně zajímat o politiku, o kterou dosud neprojevoval žádný zájem. A jak už to tehdy chodilo – ač z kapitalistického podhoubí – orientoval se na levici. Nebylo v tom však žádné ideologické přesvědčení, ale to, že levicoví studenti se hlasitě domáhali progresivních změn ve výuce jako takové a většího prostoru pro vlastní experimentování a to Ottovi Wichterle plně vyhovovalo a trvale dával své přesvědčení najevo, k nelibosti svých profesorů. Samozřejmě, že ti neměli žádnou chuť cokoli ze svého zaběhnutého a poklidného pedagogického způsobu výuky měnit. Jakékoli radikální reformy trvale odmítali. Tak se logicky přihodilo, že i přes vynikající studijní výsledky se u profesorů netěšil valné přízni. Korunu celému svému „levičáctví“ dal tím, když se v roce 1933 zúčastnil vysokoškolského zájezdu do SSSR, organizovaného elektrotechnickou fakultou. Zvědavost vidět na vlastní oči sovětský systém, byla u něho tehdy umocněna přečtením knihy André Gidea *Návrat ze Sovětského svazu.* Kniha byla po roce 1948 z našich pultů stažena, s následnou nenávistnou divokou reakcí na fakta v ní uvedená, vedenou S. K. Neumannem.

Studium chemie ho cele pohltilo. Zanícené postoje k chemické vědě spojené s neuvěřitelnou pracovitostí se brzy dočkaly určité první odezvy a Wichterle začal zastávat funkci jakéhosi „přednáškového asistenta“ u prof. Votočky. V jeho laboratoři v poměrně krátkém čase vytvořil dvě experimentální studie a brzy přibyly další. Pro dosažení doktorátu v tehdejší době stačila studie jedna. Promoci si Wichterle ochutnal v roce 1936. Prof. Votočka by se velice rád stal jeho promotorem, ale byl zásadně proti obřadu, kdy se akademičtí hodnostáři oblékali do gotických talárů. To celé bylo proti temperamentu a vznětlivosti jinak více než odborně dokonalého profesora. Souhlasil se svou účastí jen za podmínky, kdyby se směl dostavit v upnutých rokokových nohavicích a s napudrovanou parukou. To mu, samozřejmě, ale rektorát nepovolil.

V roce 1939 Němci neprodyšně uzavřeli všechny naše vysoké školy, začaly popravy a deportace studentů do koncentračních táborů, zatýkali se profesoři. Všichni si usilovně hledali náhradní zaměstnání a jak zmizet z pozice výzkumu a vývoje. Wichterle zavítal do Zlína, kde měl již z dřívějška dobré vztahy z vysokoškolské spolupráce v baťovském výzkumném ústavu.

Byl to náhodný a šťastný okamžik, protože Jan Baťa vydal v téže době z Ameriky do Zlína pokyn zaměstnat značný počet vědeckých pracovníků, především ze zavřených škol. Do zlínského výzkumu nastoupil v roce 1940. Hlavní pozornost zde věnoval získání vysokomolekulárního polyamidu, z jehož taveniny se dala táhnout pevná vlákna a ta později i spřádat. Definitivnímu postupu výroby polyamidového vlákna tryskou a navíjení na cívku patří rok 1941. Vlákno později dostalo označení Silon. A protože chemikům nechyběl humor, odpovídající jejich tehdejšímu mládí, dost často zamotávali hlavu zlínskému gestapu, když například se střechy ústavu vypouštěli jakési balony přivázané na téměř neviditelné přízi daleko nad zlínské údolí a pak opět balony přitahovali zpět. Nevyhnuli se tehdy vyšetřování, neboť Němci se domnívali, že takto nad Zlín posílají tajné zprávy. Byla to mladá, odvážná recese, ale svým způsobem i velmi nebezpečná. Také bylo štěstím, že se zlínské gestapo chovalo celkově dost líně a netečně. To ovšem přestalo platit po projevu K. H. Franka v Praze, kdy mluvil o totální likvidaci české vzdělanosti a prohlásil, že nebude ve Zlíně trpět žádnou vysokou školu – „Ich werde in Zlin keine Hochschule dulden.“ Pak už žádný balon nad Zlínem nevzlétl a opatrnost byla všude na prvním místě.

První ponožka z polyamidové příze byla upletena tajně, protože se punčocháři obávali toho, „aby neměli ostudu“ proti tradici dosud používaného hedvábí a bavlny. Vymínili si, že pata a špička bude zesílena bavlnou. Po asi 150 dnech nošení a množství praní se bavlna zcela vydrolila, polyamid byl neporušený. Výzkum vlákna v tichosti pokračoval, tentokrát s orientací na vzorky pro chirurgické šití. Nemohl se instalovat žádný větší provoz, neboť celý výzkum musel být pečlivě před Němci utajený. Ponožky, punčochy a chirurgické nitě představovaly rok 1941.

Po válce se situace změnila také v osobním životě Otty Wichterle – stal se profesorem na pražské vysoké škole chemické. Snažil se důsledně své objevy ochránit patenty – ne vždy se to, především z byrokratických důvodů zdařilo, což později vedlo k dlouhým soudním sporům. Asi v roce 1947 patentoval postup výroby hydrofilních gelů. Tento objev se později dokonale zhodnotil při výrobě měkkých kontaktních čoček. Roky 1952-55 je stále ponořen do výzkumu polymerů a společně s ním i jeho nejlepší žák a asistent Drahoslav Lím. Dodnes se traduje historka objevu polymeru pro kontaktní čočky, jak počátkem roku 1955 Lím nestihl dokončit práci, kterou si pro tento den určil a svůj syntetizovaný produkt nedodělal a pospíchal na vlak domů do Senohrab. Druhý den ráno zjistil, že směs se přes noc změnila v měkkou průhlednou hmotu. Pak už následoval patent, který nesl datum 23.4.1955.

Mezitím se komunisté důsledně a vytrvale snažili o odstranění prof. Wichterle z vědy. V roce 1958 dostal výpověď z vysoké školy a s jeho odchodem byl prakticky ukončen i výzkum kontaktních čoček. Komunisté stačili i některé z patentů prodat bez jeho svolení za zcela nesmyslně nízkou cenu. Wichterle ale pokračoval dál a experimenty prováděl ve svém bytě. Sám si pro ně zhotovil speciální zařízení na odlévání v otevřených skleněných formách, přičemž pro stavbu přístroje použil dětskou stavebnici *Merkur* svých synů, dynamo z jízdního kola a zvonkový transformátor. Na tomto po domácku vyrobeném zařízení vyrobil první čtyři čočky. Mimochodem stavebnice Merkur má také svou zajímavou technickou a politickou historii. Wichterle dobře tušil, že o jeho čočky nebude mít zájem jen zdravotnictví doma, ale též světové firmy v USA a nemýlil se.

Začali to tušit i komunisté a v podstatě na sebe jejich reakce nenechala dlouho čekat. Jejich komunistická schizofrenie, vyznačující se mnohdy zcela nesrozumitelnými jevy v projevu a silnými poruchami v jednání až do naprosté nepochopitelnosti, udělala své. Komunistický režim začal o Wichterlem náhle hovořit jako o nepostradatelné osobnosti v chemickém výzkumu. Takže i když ho krátce před tím drze odstavili, tak ho ve vší tichosti a bez omluvy znovu do čela výzkumu postavili. Dokonce dostal za úkol založit nový Ústav makromolekulární chemie při ČSAV zcela na zelené louce. Stal se jeho prvním ředitelem. Kdyby Wichterle na žebříčku svých životních hodnot neměl zájem o práci na prvním místě, těžko by se politickému režimu jeho návrat podařil.

Po krátké době však byly opět od komunistů proti Ottovi Wichterle zahájeny nejrůznější zákazy. Stupňovalo se to až za rok okupace. V roce 1968 Wichterle okupaci tvrdě odsoudil a veřejně o tom promluvil v parlamentu, stejně tak podepsal Dva tisíce slov. Odplata přišla brzy a už v roce 1970, v době Husákovy normalizace, byl zbaven všech svých akademických

DĚTSKÝ TÁBOR HOSTÝN (www.hostyn.org) existuje od roku 1954. Nachází se 80 km na S od Montrealu v lesích Lanaudierského pohoří. Kapacita tábora je 66 dětí. Tábor pro děti od 6 do 16 let bude mít opět jeden tří týdenní turnus, a to **od 2. do 22. července**. Cena je stejná jako vloni: 395 $/1 týden, 765 $/2 týdny a 960 $/3 týdny. Daně se neplatí. Vystavujeme potvrzení pro daňové účely. Za každé další dítě ze stejné rodiny je sleva 10%. Poskytujeme slevy pro skupinové účasti. Pokud nám seženete nového účastníka, tak na požádání obdržíte odměnu 20 $ za každý týden jeho účasti.

Výhody pro děti: kvalitní program, dobré jídlo, nádherná příroda. V táboře nabízíme: hry v přírodě a výlety k vodopádům a jinam, volejbal, fotbal a košíkovou. Velký úspěch mají noční hry za použití baterek. Ve dvou klubovnách se pořádají tance, provozují ruční práce, hraje ping-pong a jiné hry. Na velkém jezeře Lafond máme soukromou pláž kde v čisté vodě provozujeme plavání, kanoistiku, kajakaření a rybaření. Protože máme nadbytek našeho dříví, děláme časté táborové ohně. Do tábora přijímáme i děti, které nemluví ani česky či slovensky. Ať si děti přivedou svoje kamarády či kamarádky. **Hledáme vedoucí k dětem**. Přednost mají bývalí účastníci. Přihlášky na dětský tábor a jiné důležité informace jsou na internetu: www.hostyn.org .

KONTAKTY: Tábor povede již po patnácté **Manažer:** RNDr. Josef Maxant, MSc, Tel. 450-465-4844, Fax: 450-923-4159, camphostyn@gmail.com; **Asistent manažera:** František Kaštánek, MSc, člen Canadian Counselling and Psychotherapy Association (CCPA), Cel: 514-488-1310, skastanek@sympatico.ca; **Sekretářka:** Ing. Viera Šebénová, Tel. 514-385-5153, vseben@hotmail.com; **Oblast Toronta:** Jirka Řehák, Tel.647-723-8871, gkaher@yahoo.com, **Oblast Kitchener-Waterloo:** Blanka Michale: Cel: 519-500-3316, kwczechsandslovaks@yahoo.com; **Pro Česko a Slovensko:** Bc. Silvie Mezírková, smezirkova@seznam.cz. **Webmaster:** Ing. Vašek Kratochvíl, PhD, vkratochvil@gmail.com. Fotografie a videa z „youtube“ můžete vidět v sekci Fotogalerie na www.hostyn.org. Těšíme se na vaše děti a vnoučata!

postů. Dokonce, když v roce 1972 slavila chemická vysoká škola své výročí založení, byla na připojené výstavě jeho fotografie poničena. V roce 1972 se mu opět trochu pootevřely dveře do ciziny, ovšem za cenu obrovské cenzury. Pak následovaly roky, kdy žádné vedoucí místo nikde už nezastával a snažil se užívat si život jako obyčejný důchodce - zda tento neuvěřitelně aktivní a pracovitý vědec byl s tímhle životem spokojený, nelze odhadnout.

Z životní letargie byl znovu vytržen a roku 1990 zvolen ředitelem Československé akademie věd. Ve funkci působil plné tři roky. Zemřel 18.8.1998.

Závěrem uvádím citaci Miroslava Holuba, kterou jsem objevila v anketě Kniha roku 1990 a která vědce hodně vystihuje: „Otto Wichterle se nejen dostal do Pantheonu světové vědy, síně chemie polymerů, ale zároveň vstoupil do těch tvrdších geologických vrstev české kultury jako osobnost a z přesvědčení antiideologická. Ve všech složitých situacích se řídil pravidly své pronikavé přírodovědné mysli, jejíž zásadní složkou je skromnost a pohotovost přistoupit na jakýkoli způsob práce, zápasu nebo trpělivé rezistence, bez efektu a hysterie, jež bývá korouhví intelektuálů.“

Jana Fafejtová - Praha

Prameny: Vzpomínky-Wichterle-2005, Konzultace s Městskou knihovnou Praha, internet, Homines scientiarum III-Universita Pardubice, 300 nejznámějších postav historie-, Svojtka

***

K seriálu Bohéma - neklekat na kolena

Otvírat plesnivějící almaru historie je vždy prospěšné a internet zpřístupnil vzpomínkový televizní seriál *Bohéma*, či *Bohémy* divákům za velkou vodou ihned po odvysílání v televizi na počátku roku 2017. Kinofanoušci i nostalgici a pamětníci mohli nahlédnout do historie československého filmu v období mezi dvěma okupacemi okem scenáristy, který uvedl filmovou historii otázkou: „Může člověk vydržet dvě okupace za jeden život?“

Znovu zpodobnit protektorátní a poválečné hvězdy, které český divák důvěrně zná z nesčetných repríz, byl nadmíru složitý úkol pro režiséra Roberta Sedláčka. Divák tak musel rozeznat Vlastu Buriana, Oldřicha Nového či Zdenka Štěpánka a přijmout nové detaily o chování a významu těchto herců do zaběhnutých představ obecenstva.

Scenáristka Tereza Brdečková, dcera slavného autora Limonádového Joe, vybrala do šestidílné epopeje svoje vlastní pojetí Protektorátu i srpnové okupace a zhostila se toho s vervou. Popravdě jsme jako nároční diváci celou sérii sledovali se zájmem a nedočkavostí, kdy se další pokračování seriálu, promítaného v televizi v lednu a únoru, znovu objeví na youtube i pro nás. Díky za internet a novověk.

Po shlédnutí šesté a poslední části televizní série nahodil záhadný algoritmus youtube diskusi o tomto seriálu, které vévodila dcera herce Zdeňka Štěpánka Jarmila, která samotná se objevila v seriálu jako holčička předvádějící rodičům svoje dětské číslo. Jarmila Štěpánkova s odstupem skoro 80 let od filmové události vyslovila hodnocení tak zničující o režisérovi o scénáristce, že překroutili pravdivost dávné doby. Podivil jsem se, že umělecké zpodobnění filmové epochy by mohlo být vůbec někdy pravdivé.

Moderátor této po seriálové debaty se opakovaně domáhal nějakých vzpomínek na tuto dobu od Jarmily Štěpánkové, ale bez výsledku. Dostal pouze odpověď, že si nic nepamatuje, ale že seriál nebyl pravdivý o tom jak žili a jestli byli šťastní či nešťastní její rodiče. V tomto marném vzdychání seniorka Štěpánkova několikrát vyslovila tezi, že seriál není pravdivý.

Po této trýznivé besedě následovala půlhodinová beseda se scenáristkou Brdečkovou, která se nijak neobhajovala, nehovořila o historické pravdě, ale vyprávěla jak shromažďovala informace o protektorátní a poválečné situaci ve znárodněném Barrandově. Na přímou otázku jak by reagovala na mediální odsudky zpodobnění filmové historie, odpověděla Tereza Brdečkova prostým názorem, že jako scenáristka nevěnuje valnou pozornost názorům ze čtvrté cenové skupiny, čímž nejspíš mínila obecenstvo omezené a hlupáky.

Velice nás potěšil tento náhled na MČP (malé české poměry) a vyvolávání bouře ve sklenici vody. Poslední otázka Tereze Brdečkové byla, zdali tento významný seriál bude mít pokračovaní, rozuměj po srpnové okupaci 1968 a následující znormalizování a rozeštvání umělců kolem filmu a Tereza s mírným povzdechem vyslovila, že pokračování není v plánu navzdory popularitě seriálu o filmové historii. A zde je zakopaný pes, ze českou filmovou tvorbu určuje a plánuje skupina státních byrokratů, kteří chrání úplně jiné zájmy než zájmy kulturní a slova: „Pokračováni *Bohémy* není v planu!“, i kdyby si diváci žádali pokračování, státní kultura nedovolí, protože pamětníků Husákovy normalizace je dosud hodně a mnoho potrefených by krákoralo, že to není pravda, a že to bylo jinak. Český film má slavné tradice, což není jen zásluha Miloše Havla, ale celého houfu umělců kolem Barrandova a dokud se česká kinematografie neoddělí od státu (a dotací), tak bude filmová umělecká tvorba ve svěrací kazajce politiky a státní byrokracie. Už je na to pravý čas, aby se česká filmografie osamostatnila od státního poručníkování, které se zabydlilo za Protektorátu a stalo se tradicí za komunistické totality a trvá dál.

Kdyby se někdo optal, tak seriál *Bohéma* chválím a shlédnutí doporučuju a těšíme se, že *Bohéma* bude mít pokračovaní, i když není v plánu. Asi je namístě připomenout, že centrální plánování byla bláznivá myšlenka v československé ekonomii a šílený nápad v umění; a možná namísto debatování, kdo bude ministrem kultury, by bylo nejlepší ministerstvo kultury zrušit, tak jako to je v Americe, kde ministerstvo kultury není, ale hollywoodské filmy jsou nejzajímavější na celém světě; česká filmografie má talenty na úspěchy i Oscary - jako to bývalo a zase bude.

Rosťa Firla – Sudbury

***

Nazdar Rosťo, původně jsem chtěl tvůj článek nechat bez povšimnutí, ale nakonec jsi mne přece jen vyprovokoval k připomínce. Jistě každý má právo na svůj názor a třeba herec Jan Tříska, který strávil delší čas v Hollywoodu si také myslí, že zde je vrchol filmového umění. Pravda, já se spíše americkým filmům, na rozdíl od tebe vyhýbám, takže se necítím zrovna odborníkem v této oblasti. Pořád pokládám evropský film za lepší než ten severoamerický a ani letošní Oscarové show, kdy se po dlouhé minuty myslelo, že zvítězil jiný film, mne o tom nepřesvědčila. Spíše mne zarazil názor, že dobré filmy jsou komerčně úspěšné. Myslím si, že opak je pravdou. Robert Sedláček natočil například pro ČT i České století a tam popisuje, jak normalizaci, tak i rok 1989 a když jsem se ptal na názor Ivana Havla (brada Václava Havla), tak s tím také nebyl spokojen. Nemyslím si, že doba normalizace je na indexu a český underground třeba podrobně zpodobnil Břetislav Rychlík. Těžko by asi sháněli soukromého producenta a něco podobného, že by běželo na soukromé Primě nebo na Nově. Stačí jen porovnat českou a slovenskou tvorbu a počet filmů, které vznikají v ČR a na Slovensku, kde to funguje podobně, jak ty navrhuješ. Je zajímavé, že v současné době vznikají snad nejzajímavější filmy v Rumunsku a v Iránu (což letos potvrdil i Oscar pro nejlepší zahraniční snímek).

Aleš Březina

Fiddler's Dell Bar & Grill

Fully Licensed
Family owned & operated since 1954

European & Canadian Cuisine

Slovak and Szegedin Goulash with Dumplings,
Fried Cheese, Schnitzel, Jaeger Schnitzel,
Chicken Paprikash, Perogies.
and many more items on the menu.

Sun. Mon. Wed. Wings Night & Daily Specials

20 Domestic & Imported Beers on Tap.
Pilsner Urquell, Czechvar.

Watch all Sporting Events on 6 TVs.
Heated Patio with TV.
781 Annette Street @ Jane Street
Toronto ON M6S 2E4
Jozef Karol Tel. 416 767 8882

PORTRÉTY, KRESBY,
OLEJOMALBY, KOLÁŽE

Profesor Jan Novotný při koncertě
u sv. Václava v Torontu 2016

MARIA GABÁNKOVÁ
TEL.: (416) 535-8063
www.paintinggallery.ca
e-mail: gabankova@paintinggallery.net

Ti, kteří nás předešli…

Miroslav Rada – malíř
23. 2. 1926 – 16. 3. 2017

Po prvé jsem ho viděl v nedělní škole v evangelickém sboru ČCE ve Vršovicích. Těch učitelů tam bylo víc. Jedním z nich byl Stanislav Rejthar, pilot, který byl za války v Anglii, v Rusku, ale i na Blízkém Východě. Ten nám vyprávěl o tom, že tam se vozí pomeranče ve vlaku jako brambory. Dalším učitelem byl tehdy Miroslav Rada. Jednou se v kostele objevil nový obraz bible a kalichu a tehdejší farář Vilém Jelínek, obraz začal vysvětlovat: „Bible je zde otevřená, protože ji máme číst, je zepředu, protože k ní a ke kalichu máme hledět. Při tom kalich je zároveň z pohledu shora, kruhový. Tak jak do něj hledíme, když z něho pijeme.“ Když měla moje sestra

Miroslav Rada Foto: Šplíchal

svatbu, přišel můj bratr Jeronym, který do kostela jinak ani neťápl a byl šokován tím, že tam máme zcela moderní obrazy. Jindy se farář Jelínek zeptal: „Proč je na Radových obrazech Kristus v úzkých kalhotách!“ „Protože patří do dnešní doby!“ Jelikož Miroslav Rada byl také pedagog, zajímavě o výtvarném umění vyprávěl. Dokázal velice dobře přiblížit abstraktní umění i ruskou avantgardu Kandinského, Maleviče. Z českých malířů měl rád Kubištu. Když jsem v polovině šedesátých let vzal své spolužáky na Radovu výstavu, jednalo se o abstraktní díla. Přesto se znovu vrátil ke své figurální tvorbě, kde velice často vyjadřoval biblické motivy a příběhy. Jeho obrazy jsou v řadě evangelických kostelů. Pro modlitebnu ve Vršovicích v Charkovské ulici udělal obraz *Ježíš Kristus včera i dnes tentýž jest i na věky*. (Záběr z tvorby obrazu ze sedmdesátých let je i v mém filmu *...a andělé jeho bojovali).* Nyní se tento obraz nachází v modlitebně v Kobylisích *U Jakobova žebříku.* V Kutné Hoře je pro změnu diptych *Starý a Nový zákon.* Pět obrazů je v Praze na Vinohradech. I v pozdním věku, když už nemohl chodit, tak stále tvořil. Nepamatuji se, že by někdo jiný ve mne vzbudil zájem o výtvarné umění jako on.

M. Rada: Ježíš Kristus včera i dnes tentýž jest i na věky.

Jaroslava Blažková – slovenská spisovatelka
15. 11. 1933 – 20. 2. 2017

Viděl jsem ji snad jednou a párkrát jsem s ní telefonoval. Naposledy napsala před časem článek pro *Satellite,* kdy se zastala utečenců

Jaroslava Blažková Foto: Pravda

ze Sýrie *Hanbím sa (Satellite 10/2015).* Koncem sedmdesátých let byla krátký čas redaktorkou *Nového domova.* Podle její novely *Nylonový měsíc* natočil režisér Euard Grečner úspěšný stejnojmenný film. Napsala také řadu knížek pro děti. Z jejich dalších románů a sbírek jsou známé např.: *Jahniatko a grandi (1964), Môj skvelý brat Robinson (1968), Svadba v Káne Galilejskej (2001), Happyendy (2005),* nejnovější vzpomínková knížka *To decko je blázon (2013).* V rozhovoru pro časopis Aspekt v roce 1997, při příležitosti reedice novely *Nylonový měsíc* a některých jejich povídek řekla: „Niektoré fázy života sú nenávratné. Rok 1989 prišiel pre mňa príliš neskoro. Keď som dostala list z Bratislavy, ako si predstavujem svoju rehabilitáciu, pripadalo mi to absurdné. Želala som si iba, aby vyšli znovu moje knižky…“ Jaroslava Blažková - Pokorná zemřela v ontarijském Guelphu.

Jevgenij Alexandroviče Jevtušenko – básník
18. 7. 1933 – 1. 4. 2017

Někdy není zapotřebí mít od některého básníka hodně knih, znát hodně básní. Stačí jen několi momentů několik veršů, které si zapamatujeme na celý život. Tak je to i s Jevtušenkem. Zřejmě první báseň, kterou jsem od něj četl byla *Beatnice* a Jevtušenko měl k beatnikům blízko. Jeho večery poezie byly něco jako rockové koncerty. Prý dokázal naplnit stadiony. Jevtušenkovu

Jevgenij Jevtušenko Foto internet

báseň o dědicích po Stalinovi použil v jedné své skladbě i Karel Kryl a Jevtušenko se dokázal vyjádřit i proti sovětské invazi do Československa v roce 1968. Když byl Alexandr Solženicyn zbaven občanství a vypovězen ze země napsal Jevtušenko dopis vedoucím představitelům Komunistické strany, kvůli kterému zakázali jeho vystoupení v jednom moskevském divadle. Dopis se končí slovy: *Můj syn Péťa se velice na představení těšil a ptal se mi proč se nebude konat. A já jsem mu řekl pravdu.* Ano, Jevtušenko žaloval na komunistickou zlovůli svému pětiletému synovi. V devadesátých letech *Satellite* přinesl překlad Jevtušenkova varování před *mcdonaldizací* východní Evropy. Mizí to, co je krásné a jedinečné v každém městě a místo toho jsou zde nyní zlaté oblouky *McDonadlu,* všude stejné. Brzy nebudeme vědět, jestli jsme v Americe, v Moskvě nebo ve Varšavě. Nedostaneme již to, co je charakteristického v té či oné zemi, zmizí poezie měst, vše bude stejné. Když zemřel Václav Havel, věnoval i jemu Jevtušenko báseň. Zřejmě si byli blízcí. Zemřel v Tulse v Oklahomě a chtěl, aby byl pohřben v Moskvě. I to vypovídá o jeho rozpolceném životě.

Aleš Březina

***

Stručná zpráva z českých médií

Jazzový houslový virtuóz, Ing. Eduard Vokurka (jako jediný zahraniční Čech) obdržel v neděli 26. února 2017 z rukou jeho excellence, ministra české kultury Daniela Hermana, prestižní státní titul *Rytíř české kultury (Knight of Czech Culture)* v prostorách význačného pražského Divadla na Vinohradech, při vyprodané slavnostní gala představení, v rámci zahájení 11. mezinárodního festivalu *Mene Tekel.*

Bohatý umělecký program byl provazem pětasedmdesáti-členným pěveckým sborem, kde Eduard Vokurka dostal čest jako jediný umělec z vyznamenaných osobností zakončit dvouhodinový program sólovým vystoupením s ukázkou směsi vážně klasické hudby, šansonu a jazzové improvizace se vsuvkou překrásné písně Karla Hašlera *Praha je krásná*.

Toto vysoké státní ocenění za celoživotní práci a za výrazný podíl na rozvoji duchovních, etických a kulturních hodnot a za morální postoj k předcházejícímu totalitárnímu režimu staví Eduarda Vokurku rovnoprávně do společnosti významných českých kulturních osobností, jež jsou známé většině Českých občanů. Jsou to mimo jiné Dámy české kultury, zpěvačka Marta Kubišova, klavíristka, cembalistka a hudební pedagog prof. Zuzana Růžičková, publicistka a spisovatelka Dagmar Šimkova, lékařka a spisovatelka MUDr. Marie Svatošová. Titul *Rytíř české kultury* dostal i evangelický duchovní a písničkář, Svatopluk Karásek, *in memoriam* byl udělen spisovateli, disidentu a politickému vězni Karlu Peckovi, nedávno zesnulému spisovateli a politikovi Pavlu Tigridovi, bratrům Josefu a Karlu Čapkovým a národnímu skladateli a zpěvákovi Karlovi Hašlerovi.

Text - foto: ev

***

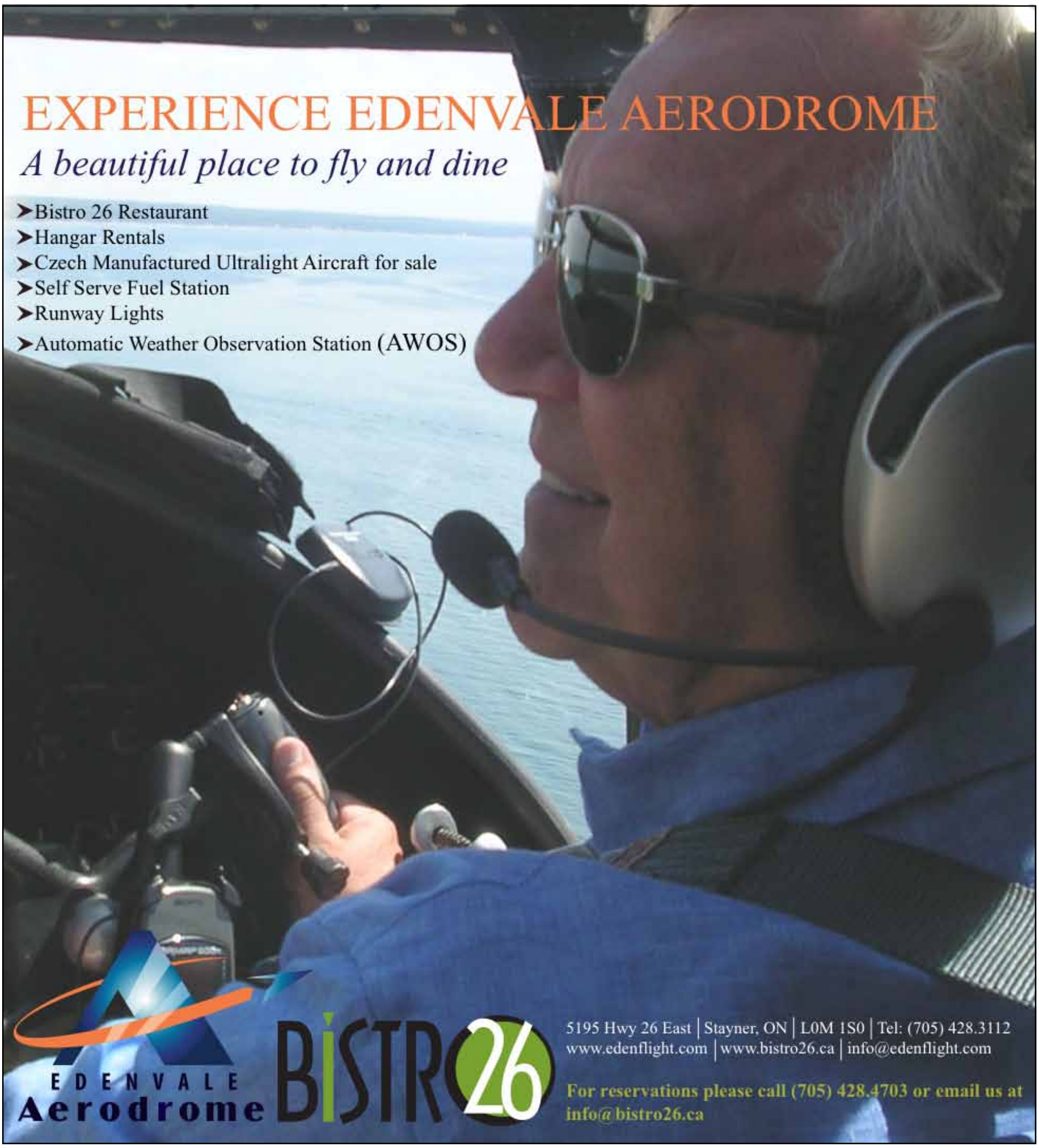

Dvouminutová přestřelka v závěru

Toronto-Boston 4:2 (1:1, 0:0, 3:1)

Během prvních 58 minut padly v Torontu pouze dvě branky a obě v první třetině. Diváci si mohli připadat jako ve starých časech protože neběžely hodiny a hráči i diváci byli viditelně dezorientováni. Teprve na začátku třetí části hry se časomíra dala do pohybu. Defenzíva na obou stranách však pokračovala. Teprve na počátku předposlední minuty normálního času Tyler Bozak z levé strany propálil finského brankáže Tuukka Raska a Medvědi v zápětí odvolali brankáře. Jejich power-play však znamenala, že Nylander a Kadri skórovali dvakrát do prázdné branky. Při čtvrté torontské brance asistoval Roman Polák. Bostonu se však přece jen podařilo skórovat. Deset sekund před závěrečnou sirénou Dominic Moore snížil na konečných 4:2. Zdeno Chara, který právě oslavil čtyřicáté narozeniny po utkání řekl: „Hrálo se mi dobře, hokej mě stále baví. Mám stále hodně vášní pro tuto hru a jsem vděčný za to, že mohu stále hrát NHL a snažím se stále na sobě pracovat a zlepšovat se. Na otázku jestli je nějaký komplex *Toronta* v této sezóně, protože Boston prohrál všechny čtyři zápasy, Zdeno Chára odpověděl, že se dá na to těžko něco říci, protože Boston měl šance a druhý gól dostal při přesilovce. Následovaly dva góly do prázdné branky. Měl možnost vyhrát zápas, ale nestalo se tak. Připomeňme, že jeden ze smolných okamžiků v závěru zápasu byl, když David Krejčí nahrál Davidu Pasteňnákovi a ten vystřelil s takovou vervou, že zlomil hokejku. Následovalo jen prásknutí dvířek u střídačky.

abe

***

Jágrovi se zmizel Stanley Cup

Toronto-Florida 3:2 (2:0, 0:1, 1:1)

Maple Leafs nastoupili do utkání s chutí a v první třetině byli jasně lepším mužstvem. Oba týmy začaly bez svých jedniček v brance. Torontu chyběl Frederik Andersen a Panterům Roberto Luongo. Přesto oba náhradníci jak torontský McElhiny, tak bývalý torontský brankář James Reimer byli skvělí. Reimer však vydržel pouze do 32. minuty, kdy po srážce s torontským Boylem, musel odstoupit a na led nastoupil Švýcar Reto Berra. Všichni tři se postarali o to, že zápas byl až do poslední vteřiny dramatický. Skóre utkání zahájil Mathews, který překonal svou 35. brankou rekord pro nováčka v týmu Toronta. Netrvalo dlouho a Komarov z pravé strany zvýšil na 2:0. Zdálo se, že domácí zcela kontrolují hru. Jenže v 36. minutě Reilly Smith snížil na rozdíl jediné branky. V závěrečné třetině hráli hosté přesilovku, ale ujel Komarov a nalezl na levé straně volného Hymana, který po třetí překonal floridského brankáře. Pantéři se pak zoufale snažili snížit pro ně nepříznivý stav utkání, což se jim podařilo až při power-play 56 vteřin před koncem normálního času Jaromírem Jágrem. Jakub Kindl odehrál v utkání 13 minut, Jaromír Jágr 19:10 a v dresu Toronta Roman Polák 21:48 minut. Kuriozitou byl závěr druhé třetiny, kdy Roman Polák byl vyloučen za hru vysokou holí na dvě minuty. Po protestech se však ukázalo, že soupeře zasáhl do obličeje puk, nikoliv Polákova hokejka. Do Stanley Cupu si již zajistili účast hráči Edmontonu, Calgary a Montrealu vzhledem k tomu, že na čele Atlantické divize jsou ještě Ottawa a Toronto je jisté, že letos se bude o tuto trofej hrát i v kolébce hokeje.

abe

Jaromír Jágr a Roman Polák

***

Slavia-Sparta 1:1

Fotbalisté Slavie odmítli vzít v dohrávce 22. kola ePojisteni.cz ligy mistrovskou partii do vlastních rukou a udělat další krok k vytouženému titulu. V derby se Spartou byli sice favoritem, ale po výkonu limitovaném přílišnou nervozitou a navrch i taktikou se museli spokojit s remízou 1:1, kterou navíc zachraňoval v první minutě nastaveného času z penalty jejich kanonýr Milan Škoda. Slavia tak nevyužila nahrávky na smeč, kterou ji sobotní remízou s Teplicemi 2:2 předložila Plzeň, takže v tabulce zůstává druhá s jednobodovou ztrátou na Viktorii. Spartě ovšem remíza také nijak nepomohla, neboť z manka na první dvě příčky nic neumazala.

Až po změně stran v sobě Slavia našla víc odvahy k útočení a mínila režírovat partituru derby. Když ale Barák nenašel po individuálním průniku pochopení u svých spoluhráčů a Frydrychův pád v šestnáctce po střetu s Kadlecem zase nenašel pochopení u sudího Fraňka, Sparta hru bez problémů vyrovnala a držela soupeře na distanc.

V poslední čtvrthodině už bez svého kapitána, neboť Lafata si sám řekl o vystřídání. Kadlec měl vzápětí šanci derby rozhodnout, když se po rohovém kopu ocitl sám tři kroky před odkrytou bránou, jenže míč mu utekl. Bleskově však všechno napravil, neboť Konatého střílenou přihrávku usměrnil za Pavlenkova záda.

Bojovnější a lepší Sparta už sahala po výhře, ale v poslední minutě její snažení pohřbil Karavajev. Jeho střet se střídajícím Mingazovem posoudil rozhodčí jako penaltový, takže Škoda z pokutového kopu vyrovnal a zachránil svému týmu alespoň remízu.

Tabulka České ligy

1. Plzeň	22	15	5	2	34:14	50
2. Slavia	22	14	7	1	45:16	49
3. Sparta	22	11	7	4	34:18	40
4. Boleslav	22	9	8	5	32:22	35
5. Zlín	22	9	8	5	29:23	35
6, Teplice	22	8	7	7	27:21	31
7. Jablonec	22	7	8	7	33:28	29
8. Karviná	22	8	5	9	30:34	29
9. Dukla	22	7	6	9	26:24	27
10. Slovácko	22	5	11	6	23:27	26
11. Liberec	22	5	8	9	16:21	23
12. Brno	22	3	14	5	21:29	23
13. Bohemians	22	5	6	11	16:27	21
14. Hradec	22	6	3	13	22:35	21
15. Jihlava	22	3	8	11	16:36	17
16. Příbram	22	4	3	15	16:45	15

Tabuľka Slovenskej ligy

1. Žilina	23	17	4	2	66:19	55
2. Slovan	23	15	3	5	42:25	48
3. Podbrezová	22	10	7	5	26:17	37
4. Ružomberok	23	9	7	7	42:32	34
5. Trenčín	23	9	5	9	37:39	32
6. Trnava	23	8	7	8	21:27	31
7. D. Streda	22	5	10	7	27:27	25
8. Senica	23	6	6	11	19:25	24
9. Michalovce	23	6	5	12	26:43	23
10. Zl. Moravce	22	4	6	12	21:38	18
11. Prešov	23	2	8	13	13:48	14
12. Myjava	0	0	0	0	0:0	0

Hokej play – offs: Česká liga – předkolo: Vítkovice-Plzeň 2:3 na zápasy, Chomutov-Mladá Boleslav 3:2. **Čtvrtfinále:** Liberec-Plzeň 4:2, Třinec-Chomutov 2:4, Hradec-Litvínov 4:1, Sparta-Brno 0:4. **Semifinále:** Liberec-Chomutov 2:1, Hradec-Brno 2:2. Hraje se na čtyři vítězná utkání.

Slovenská liga - Čtvrtfinále: Bystrica-Nové Zámky 4:1, Košice-Martin 2:4, Nitra-Poprad 4:0, Žilina-Zvolen 4:3. **Semifinále:** Bystrica-Martin 2:0, Nitra-Žilina 2:0. Hraje se rovněž na čtyři vítězná utkání.

ROYAL LEPAGE Signature Realty

Rosti Brankovsky
Broker
Jedinečné služby

Jak prodat dům nebo kondo?
Rosti Brankovský, který má hodně zkušností s prodejem, to může udělat za vás.
Jak koupit dům nebo kondo?
Když vidíte inzerát nebo nápis *Dům na prodej*, Rosti Brankovský vám ho může ukázat.

Jsem tu pro vás!
Royal Le Page, Signature Realty
Independently owned and operated brokerage
416/443-0300 - direct 416/443-9575
www.brankovsky.com * e-mail: rostib@rogers.com

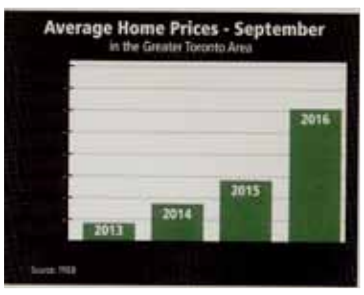

Jak vyjdeme v roce 2017

 # 5 - 4. 5. 2017
 # 6 - 2. 6. 2017
 # 7 - 20. 7. 2017
 # 8 - 7. 9. 2017
 # 9 - 5. 10. 2017
 # 10 - 2. 11. 2017
 # 11 - 7. 12. 2017

… a v roce 2018

 # 1 - 11. 1. 2018
 # 2 - 8. 2. 2018
 # 3 - 9. 3. 2018

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

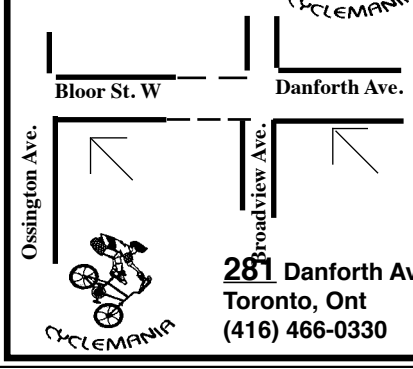

281 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330